

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5651/2022
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца "Храстовача" д.о.о. Пожаревац, кога заступа Ненад Стојановић, директор, чији су пуномоћници Миодраг Петровић и Тамара Ковачевић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Пожаревцу, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2830/21 од 23.12.2021. године, у седници одржаној 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против става првог изреке решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2830/21 од 23.12.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2830/21 од 23.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Вишег суда у Пожаревцу П 36/20 од 01.06.2021. године, у ставу првом изреке, којим је одбачена тужба тужиоца којом је тражено да се утврди да је стекао право својине по основу грађења на туђем земљишту и то на кат.парц. ... и ..., са обимом удела од 242738/243440 идеалних делова, све уписано у ЛН ... КО ... село. Ставом другим изреке, укинута је решење Вишег суда у Пожаревцу П 36/20 од 01.06.2021. године у ставу другом и трећем изреке, којом је одбијен предлог за преиначење тужбе извршен на рочишту за главну расправу 01.06.2021. године од стране пуномоћника тужиоца истицањем захтева за утврђење права својине на непокретности и по основу одржаја, и обавезан тужилац да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 61.200,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другостепеном поступку, у делу којим је одбачена тужба за утврђење права својине по основу грађења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је одговорила на ревизију тужиоца.

Врховни суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408, у вези члана 403. став 3. и 420. став 1. и 2, ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 10/23) и одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. У поступку није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1., у вези члана 391. став 1., а у вези члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП, на коју тужилац указује наводима да је другостепени суд пропустио да санкционише повреду из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП, у вези члана 294. став 2. ЗПП, пошто је првостепени суд пропустио да одржи рочиште из члана 294. став 2. ЗПП и расправи о истакнутом приговору пресуђене ствари, пре одбачаја тужбе. Ово стога што је тужени приговор пресуђене ствари истакао у одговору на тужбу, након чега је одржано припремно рочиште на коме се тужилац изјашњавао о приговору пресуђене ствари и због чега му није ускраћено право да расправља о овом приговору туженог, које су нижестепени оценили основаним.

Према стању у списима, тужбом поднетом у парници П 46/10 тужилац је тражио да се утврди да је по основу градње и улагања постао власник катастарских парцела, међу којима и кат.парц. ... и ... на којима тужилац тражи утврђење права својине у текућој парници. Тужбени захтев првостепени суд је одбио пресудом од 05.07.2011. године, коју је другостепени суд потврдио пресудом од 01.02.2012. године, док је ревизија тужиоца изјављена против правноснажне другостепене пресуде одбијена. У овој парници, захтев за утврђивање права својине тужилац је засновао на тврдњама да је извршио огромна улагања да би земљиште привео намени и на тај начин увећао површину обрадивог пољопривредног земљишта и да је поред тога на том земљишту изградио објекте. Као тужене означио је Републику Србију као власника земљишта и ЈП "Србијашуме" као њиховог корисника. Тужбени захтев за утврђење права својине на катастарским парцелама ... и ... село у текућој парници тужилац заснива на тврдњи да је по основу изградње објеката, за чију изградњу има одобрење, постао власник земљишта испод објекта и потребног за њихову употребу.

Код овако утврђеног стања у списима правилно су нижестепени судови закључили да постоји идентитет странка, чињеничног стања и истоветност захтева у обе парнице и да су стога испуњени услови из члана 359. став 2. ЗПП за одбачај тужбе због правноснажно пресуђене ствари.

Неосновани су наводи ревизије да нема идентитета странака, јер је у парници П 46/10 поред Републике Србије тужено и ЈП "Србијашуме" као корисник земљишта и тиме јединствени супарничар. Ово стога што је у обе парнице тужена Република Србија као власник а постојање потпуне пасивне легитимације је од значаја за одлучивање о основаности тужбеног захтева, а не за оцену приговора пресуђене ствари јер нема пресуђене ствари уколико се новом тужбом употпуни пасивна легитимација, а

претходно је одбијен тужбени захтев због непостојања потпуне пасивне легитимације, што у конкретном није случај.

Такође су неосновани наводи ревизије да нема идентитета у чињеничном стању ни правном основу јер је у парници П 46/10 тужилац тражио утврђење права својине на катастарским парцелама по основу вишеструког улагања у вредност земљишта, а онда по основу градње објеката који су после пресуђења у претходној парници легализовали, због чега се ради о новој чињеници. Ово стога, што се истоветност захтева код оцене правноснажно пресуђене ствари заснива на чињеницама на којима је донета претходна правноснажна пресуда која је, у конкретном случају ценила чињеницу изградње објеката чије власништво тужиоцу по основу градње ни у тој парници није оспорено. Захтев за утврђење права својине по основу вишеструких улагања и изградње на пољопривредном земљишту одбијен је оценом, између осталих чињеница и да у време изградње објеката на пољопривредном земљишту није могло да се стекне право својине на земљишту. Стога постоји идентитет чињеничног стања и правног основа у обе парнице, због чега је правилном применом одредби процесног правила донета побијана одлука.

Указивање ревидента да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, је без утицаја јер ова повреда не може бити ревизијски разлог на основу члана 407. став 1. ЗПП.

На основу свега изнетог, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић